

РЕШЕНИЕ

№ 885

гр. София, 08.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5884** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на Г. В. Г., ЕГН; [ЕГН], с адрес: [населено място], ул. „Д.“ № 19, чрез адв. Н. Н. Д., с адрес: [населено място] - 1000. пл. „П.“ № 2, сграда „Перформ бизнес център“, ет. 3, срещу Решение № 1040-21-266/21.05.2024 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ)-С.-град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № 35109 от 18.04.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60. ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и не се приема за трудова злополука здравословното увреждане на Г. В. Г., станало на 31.01.2024 г.

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното Решение на директор на ТП на НОИ С. - град е неправилно и незаконосъобразно. Сочи, че от събраните по делото доказателства се установява, че злополуката е настъпила при и по повод на служебните му задължения. Заявил е данни на свидетели, както за обстоятелствата по настъпване на злополуката, така и за обстоятелствата по изпълняваната от него трудова дейност. Твърди, че административния орган не е провел пълно, всестранно и задълбочено разследване. Според жалбоподателя оспореното разпореждане е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, тъй като претърпяното травматично увреждане било по време на изпълнение на задачи, възложени на увредения от прекия му ръководител. Неправилно административният орган приел, че злополуката не е трудова поради липсата на сключен трудов договор между Г. В. Г. и „Сигма - П“ ООД, тъй като било нелогично на 31.02.2024 г. на строителния обект да е работил само М. С. Х., каквито били данните в книгата за ежедневен

инструктаж, която не отговаряла на фактическата обстановка. Не бил разпитан прекият свидетел на злополуката - В. Д. Г., а незаконосъобразното действие на НОИ изпълнявало фактическия състав на деликтната отговорност по ЗОДОВ. Направено е искане да се отмени Решение № 1040-21-266/21.05.2024 г. на директор на ТП на НОИ С. – град. В съдебно заседание, жалбоподателя, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - директор на ТП на НОИ-С.-град, редовно призован, се представлява от юрисконсулт П., която изразява искане жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Сигма - П“ ООД, редовно уведомена, не се явява и не се представлява.

Административен съд-София- град, след като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 57, ал. 2 от КСО в ТП на НОИ С.- град е подадена декларация вх. № 5101-21-221/20.02.2024 г. /л. 35/ от Г. В. Г. за претърпяна от него злополука станала на 31.01.2024 г. на строителен обект в [населено място], [улица], докато изпълнявал строителна дейност.

На основание чл. 58, ал. 1от КСО е извършено разследване на декларираната злополука от представители на ТП на НОИ С. град и ИА "Главна инспекция по труд", Дирекция "Инспекция по труда" С.-град.

Резултатите от разследването са обективирани в Протокол № 32/11.04.2024 г. /л.17 и сл./ Протоколът за резултата от извършеното разследване на злополуката няма характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, а е документ, който отразява действията и констатациите на комисията за разследване на злополуката, и е част от производството по издаване на такъв /чл. 21, ал. 5 от АПК/- разпореждането за приемане или за неприемане на злополуката за трудова.

Съгласно данните от декларацията за трудова злополука с вх. № 221/20.02.2024 г. на ТП на НОИ С.-град; Жалба вх. № 1012-21-506/08.05.2024 г. на Г. В. Г. /л.11/; молба от Г. В. Г. /л.48/ се установява, че на 20.02.2024 г. Г. В. Г. е представил в ТП на НОИ С. - град декларация за трудова злополука за претърпяно от него на 31.01.2024 г. в 8:40 часа увреждане на строителен обект в [населено място], [улица] при падане отвисоко, с множество счупвания на предмишницата и е посочен пряк свидетел В. Д. Г.. Въз основа на декларацията е открито досие за трудова злополука № 35109, с приложени писмени доказателства. Жалбоподателя е заявил, че злополуката е станала при „извършване на строителни дейности на строител на площадката“. Работил е без сключен трудов договор, като общ работник.

Видно от Протокол № 32/11.04.2024 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката, станала на 31.01.2024 г. с Г. В. Г. се установява, че са събрани следните писмени доказателства:

Декларация за трудова злополука /ДТЗ/ с вх. № 5101-21 -221 от 20.02.2024 г. на ТП на НОИ- С. град; Пълномощно на адв. Н. Н. Д.; Искане за документи по чл.108, ал.1 от КСО до Управителя на „Сигма - П“ ООД, изх. № 5101-21-221#1/21.02.2024 г. на ТП на НОИ - С. град; Предписание за

представяне на документи от Г. В. Г. (чрез адв. Н. Н. Д.), изх. № 35109# 1/21.02.2024 г. на ТП на НОИ - С. град; Протокол за трудова злополука от 07.03.2024 г. за разследване на злополуката от осигурителя; писмени обяснения от Г. В. Г., В. Д. Г., инж. В. П. П., К. А. К. и М. С. Х., Договор за СМР на строителен обект между „СИГМА - П” ООД и „РЕГЕС2” ЕООД от 04.07.2023 г.; Копие от книгата за ежедневен инструктаж на „СИГМА - П” ООД; Епикриза от УМБАЛ „СВЕТА АННА” АД - С., Клиника по ортопедия и травматология, ИЗ № 2700/2024 за времето от 31.01.2024 г. 11:30 часа до 05.02.2024 г. 9,00 часа; Протокол № ПР2408351 от 11.04.2024 г. на ДИТ-С..

В хода на разследването е установено, че мястото на злополуката е на строителен обект, с адрес: С., 1517, [улица],[жк], а времето и дата на злополуката е между 08:30 часа и 08:45 часа на 31.01.2024 г.

Установено е, че мястото на злополуката е Строителен обект на фирма „РЕГЕС2” ЕООД - „Подземни гаражи”, ид.№ 68134.718.108, кв. 4, УПИ 1У-108 УПИ 1У-108, м. СПЗ, р-н „С. Север”, [населено място]. На 31.01.2024 г. пострадалият не е на работа, а само е дошъл да се запознае с условията за работа и заплащането и да донесе личната си карта за да подготвят документите му за сключване на срочен трудов договор и за започване на работа в следващите дни, което е уточнявал с Управителя на фирмата инж. В. П..

Разследващите приели, че няма данни за преки свидетели на инцидента от страна на фирмата. Адвокатът на пострадалият предоставил писмени обяснения от него и от В. Д. Г., който не е служител на „СИГМА - П” ООД и също не е пряк свидетел на инцидента. Пострадалият, в установеното време и място е паднал в изкоп /дупка/, без да има преки свидетели, как е станало това. Жалбоподателят е излязъл от подземния гараж, където е паднал, с помощта на В. Д. Г. и след това е транспортиран с линейка до УМБАЛ „СВЕТА АННА” АД - С.. Спешна помощ е повикана на тел. 112 от К. А. К. – технически ръководител на обекта. При падането си Г. Г. е претърпял увреждания на предмишницата – счупвания. От медицинската документация се установяват множествени счупвания на костите на пред мишницата, открито.

Установено е, по данни от Регистъра на осигурените лица /РОЛ/ на НОИ, че пострадалият Г. В. Г. е с прекратени трудови правоотношения с последния си работодател от 16.01.2024 г. и няма сключен трудов договор със „СИГМА - П” ООД към 31.01.2024г.

В Декларацията за трудова злополука жалбоподателят е заявил, че е постъпил на работа на 31.01.2024г., но не е записал работно време за деня. От пострадалия е изискано, но той не е предоставил трудов договор или друг документ във връзка с осигурителните му права, а в Епикризата от лечението е записано, че „пациентът не е на трудов договор”.

Според обяснението на пострадалия: той е извикан за работа, като строител и е започнал работа на обекта.

Според обяснението на Управителя на фирмата: Г. В. Г. и още един човек (вероятно В. Д. Г.) са дошли да кандидатстват за работа, „...обясних подробно оставащата работа. Договорихме цена. Остана той да представи копие на личните им карти. И след като подпишат срочен трудов договор, да започнат работа. Вероятно на следващия ден.”

Към момента на инцидента на обекта работи само М. С. Х.. В следващите дни на обекта започват работа още трима човека (според книгата за ежедневен инструктаж). М. С. Х. също не е свидетел

на инцидента и е реагирал, когато е чул виковете на пострадалия.

Установено е, че съгласно Договор от 04.07.2023 г. между „СИГМА - П” ООД и „РЕГЕС2” ЕООД, на строителния обект „Подземен гараж”, УПИ IV-108, м. СПЗ „С. Север”, [населено място], изпълнителят по договора „СИГМА - П” ООД извършва строително-монтажни работи /СМР/ на цитирания обект, съгласно представените одобрени работни проекти за срок от 4 месеца, след подписване на договора. Към момента на инцидента, договорът не е приключил, тъй като СМР са започнали по-късно и поради променените метеорологични условия СМР не са приключили.

В хода на разследването е прието, според обяснението на Управителя на фирмата, че пострадалият е трябвало да отиде за копия от личните карти - неговата и на другия човек (вероятно В. Д. Г.). Според обяснението на пострадалия: Той е отишъл да вземе едно платно, при което пада в дупка (в подземния гараж).

При анализиране на причините за злополуката, разследващите приели, според обяснението на управителя, че на 31.01.2024 г. Г. В. Г. и още един човек (вероятно В. Д. Г.) са дошли да кандидатстват за работа, „...обясних подробно оставащата работа. Договорихме цена. Остана той да представи копия на личните им карти. И след като подпишат срочен трудов договор, да започнат работа. Вероятно на следващия ден.” Във връзка с това, на пострадалия не е провеждан начален и ежедневен инструктаж и не са предоставяни лични предпазни средства.

От извършения преглед на представените от пострадалото лице и от осигурителят документи е прието, че към момента на станалия инцидент на 31.01.2024 г. на строителния обект на фирма „РЕГЕС2” ЕООД - „Подземен гараж”, УПИ 1У-108, м. СПЗ „С. Север”, [населено място], пострадалият Г. В. Г. не е в кръга на осигурените лица по смисъла на чл. 4, ал. 1 от КСО и не е осигурен за риска „Трудова злополука и професионална болест”.

Поради тази причина осигурителят „СИГМА - П” ООД не е провеждал разследване и не е подавал Декларация за трудова злополука по повод на злополуката с Г. В. Г.. Протокола от разследване е изготвен на 07.03.2024 г. след изискване от контролен орган на ТП на НОИ - С. град.

На 20.02.2024 г. Г. В. Г. се е възползвал от правото си в едногодишния давностен срок да подаде (чрез адв. Н. Н. Д.) в ТП на НОИ - С. декларация за трудова злополука, с която е стартирана процедурата по разследване.

В хода на разследване на злополуката са установени нарушения от страна на „СИГМА - П” ООД. Установено е нарушение на чл. 11, ал. 5 във връзка с чл. 15, ал. 1 от Наредбата № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасно условия на труд. Установено е нарушение на чл. 229, ал. 1 и ал. 3 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. Установено е също нарушение, на чл. 16, т.1, буква „н“ от Наредба №2 от 22 март 2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, освен това е прието, че има нарушение на чл. 14. ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (обн. ДВ бр. 124/1997 г.) във връзка с т. 6.7 от Приложение №2 към чл. 2, ал. 2 Наредба № 2.

В резултат е констатирано, че „СИГМА-П” ООД, ЕИК:[ЕИК] в качеството си на работодател на 31.01.2024г. не е ограничил достъпа на външни лица на горепосочения обект като е допуснал лицето Г. В. Г.. Същия е паднал от височина. Предвид гореизложеното работодателят не е предприел мерки за ограничаване достъпа на външни лица, в нарушение на чл. 11, ал. 1 от Наредба №7 . За посоченото нарушение е съставен АУАН на „СИГМА - П” ООД - за нарушението на чл. 11, ал. 1 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване.

При извършена проверка в информационната система на НОИ е установено, че не са подадени уведомления по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор с Г. В. Г.. Установено е също, че не са подадени данни по Наредба Н-13/17.12.2019 г. на Министъра на финансите за осигуряване на лицето по трудови правоотношения.

При тази фактическа обстановка, която е безспорно установена по делото е издадено процесното Разпореждане 35109 от 18.04.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което не е приело декларираната злополука за трудова.

Разпореждането е обжалвано в срок и предвид установеното по-горе и поради липса на представени други доказателства, които да оборват установеното в хода на административния процес и при същата фактическа обстановка е издадено и процесното Решение № 1040-21-266/21.05.2024 г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-506 от 08.05.2024 г. от Г. В. Г. срещу Разпореждане 35109 от 18.04.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО като неоснователна и необоснована, с което злополуката, претърпяна от Г. Г. не е приета за трудова злополука.

В мотивите на Решението е посочено, че претърпяното на 31.01.2024 г. от Г. В. Г. здравословно увреждане не обхваща предвидените от законодателя хипотези по чл. 55, ал. 1 от КСО, поради което не може да бъде прието за трудова злополука. Посочено, че в случая не е налице един от елементите на фактическия състав на трудовата злополука, а именно злополуката да е станала с осигурено лице.

В хода на производството пред настоящата инстанция са приети всички доказателства, приложени към жалбата, както и представената от ответника административна преписка, като е разпитан и свидетел.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя е изискано от ГД „Инспекция по труда – С.“ да представят информация и доказателства досежно обявено ли е съществуването на трудово правоотношение по реда на чл. 405а от Кодекса на труда на жалбоподателя Г. В. Г.. От представения отговор от ГД „Инспекция по труда – С.“ се установява, че контролните органи не са издавали постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение по реда на чл. 405а от Кодекса на труда.

При така установената фактическа обстановка и в съответствие с разпоредбата на чл. 168, ал. 1-3 от АПК за проверка на обжалвания административен акт на всички основание по чл. 146 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока, от лице с правен интерес от оспорване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-Директора на ТП на НОИ С.-град, който съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 1, б. "г" от КСО притежава материална и териториална компетентност да се произнесе по подадената жалба срещу разпореждането, с което се приема, че злополуката с Б. Б. не е трудова злополуката. Решението отговаря на изискването за форма по чл. 59, ал. 2 от АПК, като е издадено в писмена форма, съдържа правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател, с оглед на което съдът приема, че не са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК.

Процесното разпореждане издадено от длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е издадено въз основа на събраните доказателства за декларираната злополука вх. № 35109/20.023.2024 г., при който е установено, че жалбоподателят не е имал качеството на осигурено лице. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 1, т. 2, б."г" от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е.

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл. 35 от АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната злополука и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.

Обжалваното решение, с което е потвърдено Разпореждане № 35109/18.04.2024 г. на длъжностното лице по чл. 60 от КСО, с което не се признава за трудова злополуката с Г. В. Г. на 31.01.2024 г. е постановено в съответствие с материалния закон.

По делото е безспорно, че Г. В. Г. не е бил осигурено лице по смисъла на КСО и не е налице констатирано трудово правоотношение, вкл. и по реда на чл. 405а от КТ.

На следващо място в разглеждания случай е безспорно, че е налице увреждане на здравето, който факт не се оспорва от ответника.

Трудовата злополука, като осигурен социален риск е легално определена в нормата на чл. 55, ал. 1 от КСО, в която са установени юридическите белези и кумулативно изискуемите предпоставки, с наличието на които законодателят обвързва приемането на дадена злополука за трудова, както следва: 1 внезапно увреждане на здравето (внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло); 2 злополуката да е станала с осигурено лице; 3 неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт; 4

причинна връзка-неблагоприятният резултат да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства; 5 увреждането да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на осигурителя и 6 наличие на функционална връзка между настъпилото увреждане на здравето и условията на труд.

Следва да се посочи, че ако някой от гореизброените елементи липсва, злополуката не може да се квалифицира като трудова.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, в това число и от събраните допълнително доказателства, писмени и гласни, може да се направи обоснован извод, че в случая не са налице всички предпоставки, визирани в чл. 55, ал. 1 от КСО, жалбоподателят не е бил осигурено лице по смисъла на КСО. Не е осъществен сложният фактически състав на чл. 55, ал. 1 от КСО за класифициране на злополуката като трудова, тъй като не е налице един от конститутивните признаци на трудовата злополука, а именно злополуката да е станала с осигурено лице.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Предмет на спор в процесния случай е заключението, направено от длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО, възприето с решението на директора на ТП на НОИ С.-град, че претърпяното увреждане не е станало с лице, осигурено за всички осигурени социални рискове.

В този смисъл нормата на чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО определя, че задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са: 1. работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по ал. 10 и по чл. 4а, ал. 1.

Видно от цитираната разпоредба, предпоставка за възникване право на парично обезщетение е качеството "осигурено лице". Легална дефиниция на за осигурено лице е дадена в § 1, т. 3 от ДР на КСО – „физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски“.

Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор. Безспорно по далото е установено, че жалбоподателя няма сключен трудов договор по данни в системата на НОИ и не са подавани уведомления по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор с Г. В. Г..

В случая е безспорно, че пострадалият не е работил по трудов договор с дружеството, респективно - нямал е правното качество осигурено лице по КСО:

- не е представил трудов договор, такъв не е регистриран в НАП;
- според анамнезата от епикризата от УМБАЛ „Св. Анна“ АД, по данни от пациента същият не е имал сключен трудов договор;
- съгласно доказателствата, събрани по реда на чл. 192 от ГПК - писмо от 24.04.2025 г. от ГИТ, от ГИТ е извършена проверка на „Сигма - П“ ООД, при която е установено, че работодателят не е взел мерки за ограничаване на достъпа на външни лица и че контролните органи не са издали постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение по реда на чл. 405а от КТ;
- според свидетеля В. Д. Г.: „аз и Г. не сме разписваш никакви документи за работа“ /протокол от с.з. от 12.06.2025 г./
- видно от изискана по реда на чл. 192 от ГПК информация от Г., след извършена проверка по повод на декларация за трудова злополука, подадена от Г. В. Г., „не е установено е доказателствени средства съществуване на трудово правоотношение между „С. — П“ ООД и Г. В. Г. и не е издавано постановление по чл. 405а от КТ /писмо с изх. № 25084434/18.08.2025 г./.

Предвид липсата на трудов договор, Г. В. Г. не следва да е бил допуснат до работа, не му е провеждан първоначален инструктаж /видно от книгата за ежедневен инструктаж на дружеството/, не са му били предоставени лични предпазни средства. Лицето било на територията на строителния обект във връзка със сключването на трудов договор, до което не се е стигнало, което се потвърждава и от Протокол № ПР2408351/28.02.2024 г. от Дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място], според който при извършената проверка по спазване на трудовото законодателство на „Сигма - П“ ООД е констатирано, че дружеството, в качеството си на работодател, на 31.01.2024 г. не е ограничило „достъпа на външни лица на горепосочения обект, като е допуснал лицето Г. В. Г. Същият е паднал от височина.“

Твърденията от жалбата, че било нелогично и не отговаряло на фактическата обстановка на 31.01.2024 г. на строителния обект да е работил само М. С. Х., каквито са данните в книгата за ежедневен инструктаж, са неоснователни:

- броят на работещите на строителен обект е ирелевантен и не доказва наличието на сключен трудов договор и изпълнение на трудови функции по него;
- по данни от писмените обяснения, на обекта са били и управителят В. П. П. и техническият ръководител К. А. К.;
- според свидетеля В. Д. Г. „с мен и Г. имаше още пет човека, но те бяха от фирмата и там си работеха“ /протокол от с.з. от 12.06.2025 г./.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10 КСО,

продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 КСО. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 КСО изрично определя момента, от който възниква осигуряването - денят, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 и продължава до прекратяването ѝ, респ. лицето следва добросъвестно да участва в осигурителното правоотношение и обуславящото го трудово такова, за да придобие право на парично обезщетение.

Органът по осигуряването е мотивирал становище, че жалбоподателя не е бил осигурено лице. Съдът приема тази теза за обоснована и напълно кореспондираща на събраните в хода на административното производство доказателства. Показанията на свидетеля В. Д. Г. не разколебават този извод.

Въз основа на съвкупната преценка на приетите по делото доказателства настоящият съдебен състав приема, че на 31.01.2024 г. е било налице внезапно увреждане на здравето на Г. В. Г., което обаче не представлява трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. В този смисъл правилно и законосъобразно длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е приело, че претърпяната от Г. В. Г. на 31.01.2024г. злополука не следва да се квалифицира като трудова злополука при условията на чл. 55, ал. 1 от КСО.

На това основание и въз основа на доказателствата по делото, следва, че Разпореждане № 35109/18.04.2024 г., с което длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО не е признато за трудова злополука претърпяното от Г. В. Г. здравословно увреждане станало на 31.01.2024г. на строителен обект в [населено място], [улица], докато изпълнявал функцията на общ работник, в съответствие с материалния закон и целите на закона, поради което и правилно е потвърдено с Решение № 1040-21-266/21.05.2024 г. на Директора на ТД на НОИ-С.-град.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане е законосъобразно, като издадено от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила в съответствие с материалния закон и с неговата цел.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер - 100 лева.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 60 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на на Г. В. Г., ЕГН; [ЕГН], чрез адв. Н. Н. Д., срещу Решение № 1040-21-266/21.05.2024 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 35109 от 18.04.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60. ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване.

ОСЪЖДА Г. В. Г., ЕГН; [ЕГН], с постоянен адрес: с. С., [улица], Софийска област да заплати на Националния осигурителен институт С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия: